R5608

The Life Promised to the Church
சபைக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஜீவன்

“நித்திய ஜீவனை அளிப்பேன் என்பதே அவர் நமக்கு செய்த வாக்குத்தத்தம்.” 1யோவா. 2:25

கிறிஸ்தவர்களின் பொதுவான கருத்தில் இந்த வசனத்தைப் பார்க்கும்போது, அர்த்தம் இல்லாததுபோல் இருக்கும். ஏனெனில் பெரும்பாலான ஜனங்கள், மனுக்குலத்திற்கு பிறந்த அந்த கணத்தில் இருந்தே நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் எப்பொழுதும் எங்கேயாவது வாழவேண்டும் என்று நம்புகிறார்கள். மோட்சத்திற்கு (பரலோகத்திற்கு) செல்ல தகுதியற்றவர்களானவர்கள் மரணத்திற்கு பிறகு நரகத்திற்கு நித்திய வேதனைக்கு செல்வார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் நித்திய ஜீவனை பெற்றிருக்கிறான் என்றும், அது அவனைவிட்டுப் பிரியாது என்றும், அவர்கள் அனுமானிப்பதினால்தான் இப்படிப்பட்ட தவறான முடிவுக்கு வருகிறார்கள். நாம் பிறக்கும்போதே ஒரு மரணமற்ற சுபாவத்தோடு பிறக்கிறோம் என்றும், இப்படிப் பிறந்த எவரும் தொடர்ந்து எங்கேயாவது ஜீவிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் வேதம் இதற்கு மாறாக போதிக்கிறது. தேவன் ஜீவனைக் கொடுத்தாலன்றி யாரும் ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று வேத வசனங்கள் கூறுகின்றன. தேவன் மனிதனை சிருஷ்டித்தபோது, தேவன் நமது முதல் பெற்றோருக்கு பூரண ஜீவனையும். சரீரத்தையும் கொடுத்தார். அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் அவர்கள் என்றென்றும் ஜீவனோடிருப்பார்கள் என்றும், ஆனால் அவர்கள் கீழ்ப்படியாமல் போனால், பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்றும் கூறினார். அவர்கள் கட்டளையை மீறினவுடனேயே தண்டனையாகிய மரணம் அமலுக்கு வந்தது. “நீங்கள் சாகவே சாவீர்கள்.” கீழ்ப்படியாமல் போனதால் தண்டனை அவர்கள் மேல் வந்தது.

தொள்ளாயிரத்து முப்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு, ஆதாம் மரித்தான். இந்த காலக்கட்டத்தில் தண்டனை படிப்படியாக அவன்மேல் வந்தது. கடைசியாக மூச்சை விடும்வரை அவன் அனுதினமும் மரித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதாமின் பிள்ளைகள் அவனது பரிபூரண ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் பிறக்கும்முன்பே ஆதாம் பரிபூரணத்தை இழந்திருந்தான். எனவே பாவத்தினாலும் பாவச் செய–னாலும், உலகம் அவலட்சணமடைந்து ஒரு மரிக்கும் இனமாக ஆனது.

கிறிஸ்துவினாலன்றி ஜீவன் இல்லை

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவ ஏற்பாடு இல்லாதிருந்தால், மனித குலத்திற்கு எதிர்கால ஜீவன் என்பதே இருந்திருக்காது என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன. “தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும் படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்.” ஏதேனி–ருந்து நமது ஆதி பெற்றோரை வெளியே அனுப்பும் முன்பே முடிவாக ஒரு இரட்சகரைக் குறித்து வாக்குத்தத்தைக் கொடுத்தார். ஸ்திரீயின் வித்து சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும் என்றும் கூறினார். மரணமானது ஆதாம் முதல் மோசே வரைக்கும் ஆளுகை செய்தது. அப்படியிருந்தும், சாபம் ஒரு நாள் நீக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை மனுக்குலத்திற்கு இருந்தது. இந்த நம்பிக்கை சேத் குடும்பத்தின் மூலமாகவும், அதன் பிறகு நோவாவின் குடும்பத்தின் மூலமாகவும் பின்னர் ஆபிரகாம் மற்றும் அவனது சந்ததியாராகிய இஸ்ரயேலர்கள் மூலமாகவும் தொடர்ந்து வந்தது. இந்த நம்பிக்கை வெறும் ஒரு யோசனைதான். தேவனுடைய திட்டங்கள் குறித்த ஒரு தெளிவான வெளிப்பாடு இல்லை. உண்மைதான், சேத்தின் வம்சத்தில் வந்தவனும் ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறையானவனுமான ஏனோக்கு, “இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத் தீர்ப்பு கொடுக்கிறதற்கு தமது பரிசுத்தவான்களோடே கர்த்தர் வருகிறார் என்று முன்னறிவித்தான்.” எனவே நீதி ஒருநாள் பூமியிலே நிலை நிறுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் கூட ஒரு தெளிவான, நித்திய ஜீவனைப் பற்றிய ஒரு நம்பிக்கையான செய்தியாக இல்லை, எனினும் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து உணர்த்தியது.

தேவனுடைய கட்டளைகளை கடைபிடிப்பதின் மூலம் நித்திய ஜீவனை பெற முடியவில்லை என்று இஸ்ரயேலர் கண்டபோது, ஒரு இரட்சகனை அவர்களிடம் அனுப்புவதாகவும், அவர் அவர்களது கல்லான இருதயத்தை எடுத்துப்போட்டு, ஒரு புது உடன்படிக்கையை அவர்களுடன் ஏற்படுத்துவார் என்றும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். நியாயப் பிரமாணத்துக்கு கீழான அவர்களது அனுபவம், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையி–ருந்து அவர்களை விடுவிக்க எதனாலும் இயலாது என்பதை போதித்தது. மேசியா அவர்களது மீட்பராக இருப்பார். (ரோம. 11:26)

இயேசுவின் போதனைகளின் கருத்து

இயேசு வந்தபோது நித்தியஜீவன், அழியாத ஜீவன் என்ற வார்த்தைகளை கூறினார். இயேசு கிறிஸ்து "ஜீவனையும், அழியாமையையும் சுவிசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார்" என்று பரி. பவுல் கூறுகிறார். (2 தீமோ. 1:10) நமது இரட்சகர் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்த இவைகள் இதற்கு முன் காணப்படவில்லை. தேவனுடைய திட்டத்தைக் குறித்தத் தகவல் ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் கூட, ஆனால் ஒவ்வொன்றும் இதற்கு மாறாக இருந்தது, ஏதேனில் தேவன் அளித்த மரண தண்டனை, நித்திய ஜீவனைக் குறித்த சகல நம்பிக்கைகளையும் சாத்தியம் ஆகாமல் செய்வது போல காணப்படுகிறது. பாவம், மரணம் என்கிற சாபத்தி–ருந்து ஒரு நாள் விடுவிக்கப்படும் என்ற தெளிவில்லாமல் தேவன் கூறியிருந்தாலும், இது எப்படி நிறைவேறும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியவில்லை; இன்னும் நீதியானதாக இருக்கிற மரண தண்டனையி–ருந்து தேவன் எப்படி இரட்சிப்பார் என்பதை யாராலும் சொல்ல முடியவில்லை.

ஆனால் இயேசு வந்தபோது, இந்த முழு விஷயத்தையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். தேவ கிருபையால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த அவரது இரட்சிப்பின் வேலை, தெய்வீக நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவருக்கும் கடைசியாக நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்படும் என்பதைக் காண்பித்தார். அவர் அழியாமையையும் வெளியரங்கமாக்கினார். தேவன் உலக மக்களுக்கு கொடுக்க தீர்மானித்திருந்த நித்திய ஜீவனை மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற உண்மையுள்ள பின்னடியார்களுக்கு ஒரு மேன்மையான ஜீவனாகிய அழியாமையை கொடுக்க தீர்மானித்திருந்ததையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார். ஆகவே இதற்கு முன் நினைத்துப் பார்த்திராத ஒரு புதிய எண்ணத்தை வெளியரங்கமாக்கினார்.

நித்திய ஜீவனையும், அழியாமையையும் குறித்த நமது ஆண்டவரின் கூற்று, அவரது அப்போஸ்தலர்களது கூற்றைக்காட்டிலும் அவ்வளவு தெளிவாக இல்லை. இந்த அப்போஸ்தலர்கள் பேசும்போது விசேஷித்த விதமாக வழிநடத்தப்படுவார்கள் என்ற வாக்குத்தத்தம் கொடுக்கப்பட்டதை நாங்கள் ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அவர்கள் பூமியில் கட்டப்படுவது எதுவோ அது தேவனுடைய பார்வையிலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; அவர்கள் கட்டவிழ்ப்பது எதுவோ அது தேவனுடைய பார்வையிலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் நமது ஆண்டவர் கூறுகிற, அப்போஸ்தலர் பேசுகிற மற்றும் போதிக்கிற அனைத்திற்கும் ஒரு அடிப்படை இருந்தது.

இயேசு தம்மைப் பற்றி தெளிவாக கூறாததற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் பேசும்போது "இன்னும் அநேகங்காரியங்களை நான் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்க மாட்டீர்கள்" என்று கூறினார். கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக சபை அழைக்கப்பட்டதைப் பற்றி நமது ஆண்டவர் அப்போஸ்தலர்களுக்கு சொல்ல முயற்சித்திருந்தால், அது அவர்களுக்கு தாங்கக்கூடாத அளவு இருந்திருக்கும். ஜென்ம சுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை–ஆழ்ந்த காரியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளான். எனவே ஆழ்ந்த ஆவிக்குரிய காரியங்களை சொல்லாதுவிட்டது கர்த்தருக்கு நல்லதாயிருந்தது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். (யோவா. 16:12–14)

உலகிற்கு நம்பிக்கை

இயேசுவின் போதனை முழுவதும் நித்திய ஜீவனைப் பற்றியது ஆகும். ஆரம்பத்தில் மனுஷர்கள் அனுபவித்த நித்திய ஜீவனை புதுப்பிப்பதற்காக, தம்மை எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக கொடுக்கும்படியாக இயேசு வந்திருந்தார். எல்லாரும் ஜீவனை சுதந்தரமாக பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று எங்கேயும் வேதம் கூறவில்லை. மாறாக, வேத வாக்கியங்கள் அதற்கு எதிராக கூறுகின்றன. "குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன், தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்." "தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஜீவனை உடையவன், தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசமில்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன், அவனிடத்தில் தேவனுடைய உக்கிரமான கோபம் நிலைத்திருக்கும்." நமது தலைப்பு வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தம் நமது ஆண்டவர் கொண்டுவந்த சத்தியத்தை விசேஷமாக குறிப்பிடுவதாக நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். "முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்ட இரட்சிப்பு." (எபி. 2 : 3) பாவம், மரணத்தி–ருந்து மானிட இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய திட்டத்தை இயேசு வந்தபோது வெளியரங்கமாக்கினார்.

நீதிமான்களும் அநீதிமான்களுமாகிய மரித்தோர் (நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களும், நீதிமான்களாக்கப்படாதவர்களும்) உயிர்த்தெழுந்திருப்பது உண்டு என்று அவர் காண்பித்தார். கடைசி நாளாகிய, ஏழாம் நாளின் ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் அவர்களை உயிரோடே எழுப்புவார். இந்த காலத்தில்தான் மேசியாவின் ராஜ்யம் உலகமெங்கும் வியாபித்து ஆசீர்வதிக்கும். நீண்ட காலமாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்த ஆபிரகாமின் வித்தாகிய கிறிஸ்துவும் அவரது சபையாரும் பூமியின் சகல வம்சங்களையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள்.

சபைக்கு கொடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த சலுகைகள்

நமது தலைப்பு வசனம் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரை மட்டும் குறிப்பிடுகிறது. இது உலகத்தை சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. "இது அவர் நமக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தம்." (1 யோவா. 2:25) இந்த வாக்குத்தத்தம் நமக்கானதாகும், மற்றவர்களுக்கல்ல, பொதுவான நியமனத்தின்படியே உலகிற்கு சகல வாக்குத்தத்தங்களும் செய்யப்பட்டன. உலகமனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. வரக்கூடிய இந்த ஆசீர்வாதம், நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். தேவன், எல்லாம் தம்முடைய குமாரனை சார்ந்திருக்கும்படி செய்திருக்கிறார். "குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்"– மற்றவர்களல்ல. எனவே விசுவாசிகள் மட்டுமே இப்போது ஜீவனை பெற்றுக்கொள்வார்கள். இது முழுமையான அர்த்தத்தில் சொல்லப்படவில்லை. இப்போது இந்த ஜீவனின் ஆரம்பம்தான், உயிர்த்தெழுதலில்தான் முழுமையடையும், உலகிற்கு இப்போது ஜீவனில்லை, தேவனுடைய ஏற்பாடு மூலமேயன்றி, வேறெதினாலும் அவர்கள் நித்திய ஜீவனை பெறமுடியாது.

இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிறவர்கள்தான் மணவாட்டியாகிய சபை வகுப்பார். அவர்கள் விசேஷித்த சலுகை பெற்ற வகுப்பார். அவர்கள் அழியாத ஜீவனுக்குள் வருகிறார்கள். உலகிற்கும் வாக்குத்தத்தம் உண்டு, ஆனால் மனுக்குலத்திற்கான இந்த வாக்குத்தத்தத்தை விசுவாசிகள் மட்டுமே அறிவார்கள். சகலரும் நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளதக்கதான சந்தர்ப்பத்தைப் பெறுவார்கள். தேவன் ஒரு சோதனை நாளாகிய ஒரு நியாயத் தீர்ப்பின் நாளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். அந்த காலத்திலே சத்தியத்தைக் குறித்த அறிவுக்கு மனுமக்கள் கொண்டுவரப்படுவார்கள். அவருடைய நிபந்தனைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, நித்திய ஜீவனை அடைவார்கள்.

தேவன் இப்பொழுது சபை தெய்வீக சுபாவத்தை பெறும்படி செய்வது போல, உலகத்தார் மாம்சீக சுபாவத்தில் நித்திய ஜீவனை அடையும்படி செய்வார். அர்ப்பணம் செய்துக்கொண்ட தேவனுடைய ஜனங்கள் "நமக்கு" என்கிற வகுப்பாராகும்படி கஷ்டப்பட்டு முயற்சி செய்ய வேண்டும்." இந்த பதம் ("நமக்கு"), சீஷராகி, ராஜ்யத்திற்குரிய கனமும், மகிமையும் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கும், அப்படி விசுவாசித்து, தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து கிறிஸ்துவினுடைய அடிச்சுவட்டில் தங்கள் மரண பரியந்தம் நடக்கிறவர்களுக்கே உரியது.

இந்த "நமக்கு" என்கிற வகுப்பார், ஆவிக்குரிய ஆசாரியர்களை மாத்திரமல்ல, ஆவிக்குரிய லேவியர்களையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறது. இரண்டு வகுப்பாரும், அழியாத ஜீவனாகிய நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், தங்களை "முற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக" நிரூபிப்பவர்கள் மட்டுமே "ஜீவ கிரீடத்தை" (அழியாமையை) பெற்றுக்கொள்வார்கள். இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் மிக ஜாக்கிரதையாக நடக்கிறவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த வாக்குத்தத்தத்தை வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இப்படிப்பட்ட வகுப்பார் அவருடன் உடன் சுதந்தரராகவும், அவரோடு சிங்காசனத்திலே உட்காருகிறவர்களாகவும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். (வெளி. 3:21)

ஒரு சமயத்தில் நமது ஆண்டவர் யூதர்களிடம் கூறியதாவது: "பிதாவானவர் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராய் இருக்கிறது போல, குமாரனும் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராய் இருப்பதற்கு அருள் செய்திருக்கிறார்." (யோவா. 5:26) இந்தக் கூற்றில் அவர் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி அழியாமையைக் குறித்து கூறியிருக்கிறார். பிதா அழியாத ஜீவனை அளித்திருக்கிறார். இந்த அழியாத ஜீவனுக்குரிய வாக்குத்தத்தத்தை நமது ஆண்டவர் அவரது பூமிக்குரிய ஊழிய காலத்தில் பெற்றிருந்தாலும், உண்மையிலேயே அதை அவர் உயிர்த்தெழுதலில்தான் பெற்றுக்கொண்டார். இதே வாக்குத்தத்தமே அவரது சரீரமாகிய சபைக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (யோவா. 10:27,28)

இன்னொரு சமயத்தில் அவர் கூறியதாவது: “நீங்கள் மனுஷ குமாரனுடைய மாம்சத்தைப் புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக்குள்ளே ஜீவனில்லை.” (யோவா, 6:53) இது இயற்கையாக அமையப்பெற்ற ஜீவன்—அவர்களுக்குள்ளாகவே இருக்கும் ஜீவன். இந்த ஜீவனுக்கும் சாதாரண ஜீவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், முன்னானது சுதந்தரித்துக் கொண்டது, பின்னானது வைத்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எல்லா தேவ தூதர்களும், யாரும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு அழியாத, நித்திய ஜீவனை பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவன் தீர்மானித்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியும், ஆனால் அது காலம் குறிக்கப்பட்ட ஜீவனில்லை. ஆனால் தேவதூதர்களின் ஜீவன் எப்படி காப்பாற்றப்படுகிறது என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் அவர்களும் மரிப்பார்கள் என்று வேத வசனங்கள் கூறுவதால் அவர்கள் அழியாமையை பெற்றிருக்கவில்லை என்று நிரூபணமாகிறது.

எச்சரிக்கையான ஒரு வார்த்தை

நாம் பேசும்போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக பேச வேண்டும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபை மட்டும்தான் அழியாமையை சுதந்தரித்துக் கொள்ளும் என்று நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம் என்று நாம் பெரும்பாலான ஜனங்களிடம் கூறுவோமானால், அவர்கள் நமது போதனையை தவறாக புரிந்துகொண்டு மனுக்குலத்தில் உள்ள மற்ற அனைவரும் மிருகங்களைப் போல் அழிந்துபோவார்கள் என்று எண்ணுவார்கள். ஆகவே நமது கருத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளும்படி நாம் ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். நித்திய ஜீவன் என்பது தொடர்ந்து இருக்கச் செய்ய வேண்டிய ஒரு ஜீவன், ஆனால் அழியாமை என்பது தெய்வீக நிலைக்குரிய ஜீவன், அதை நாம் தொடர்ந்து இருக்கச் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை.

இயேசு கூறுகிறதாவது: “நான் அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்.” (யோவா. 10:10) ஆதாம் இழந்த ஜீவன் இதுதான். நித்திய ஜீவன் என்று சொல்லும்போது அது என்றென்றைக்கும் இருக்கும் ஜீவன் ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு—ஒரு வருடத்திற்கோ அல்லது ஒரு லட்சம் வருடத்திற்கோ—கொடுக்கப்பட்ட ஜீவன் இல்லை. ஆனால் பறிக்கப்படாதவரை அது என்றென்றைக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜீவன். நமது ஆண்டவர் வேத வாக்கியங்களில் இரண்டுவித வகுப்பாரைக் குறித்து குறிப்பிடுகிறார். தொடர்ந்து இருக்கச்செய்ய வேண்டிய என்றென்றைக்குமான ஜீவனைப் பெறுகிற கீழ்ப்படிதலுள்ள உலகத்தார் மற்றும் கிறிஸ்துவோடுகூட தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குபெறுகிற சபை. சபைக்கு கொடுக்கக்கூடிய ஜீவன் சுதந்தரிக்கப்படுவது, முற்றிலும் அபரிமிதமானது, தொடர்ந்து இருக்கப் பண்ணவேண்டிய அவசியமில்லாதது.

இந்த வாக்குத்தத்தம்தான், அவர் நமக்கு கொடுக்கிற வாக்குத்தத்தம். கனம், மகிமை, சாகாமைக்கு நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டுமானால், உண்மையில் அதிகப்படியான ஜாக்கிரதையை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். பரிசை பெறுபவர்கள் தேவன் கொடுக்கக்கூடிய மகாபெரிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள். நமக்கான, தேவனுடைய மகாபெரிய வாக்குத்தத்தங்களை உணர்ந்து கொள்ள நாம் செய்ய வேண்டியது இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவன் இந்த உடன்படிக்கையில் அவரது பங்கை நிறைவேற்ற விருப்பம் உள்ளவராகவும், தகுதியுள்ளவராகவும் இருக்கும்போது, நாம் நமது பங்கை நிறைவேற்ற, உறுதிப்படுத்த ஒவ்வொரு நியாயமான வழியிலும் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. **C.T. ரசல்** அவர்களின் ரீ—பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

__வெளியிடுபவர்:__

சகோ. **R. செல்வராஜ்,** சென்னை வேதமாணவர் சபை,

எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,

சென்னை— 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com